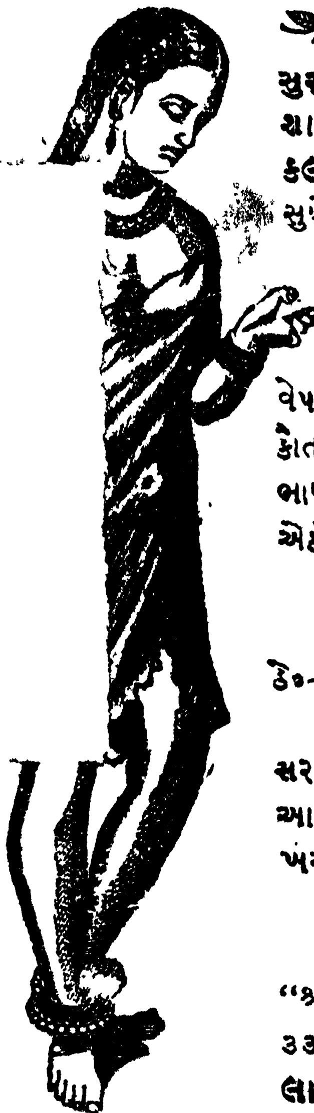
લોકપ્રિય કલગી ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૨ જો—આવૃત્તિ સાતમી.

સુરતના અબદુલહુસેન બાકરભાઈ શાહેરના રચેલા કિસ્સા કહાનીઓના કલગીના ખ્યાલ લાવણી વગેરે રમુજી સુબોધ તથા ઇશ્કી ગાયનોનો સંગ્રહ

પ્રગટ કરનાર

એમ. એચ. મેહેરઅલી

વેપારની કુંચી, હુંડીગણીત, કલજુગના કોતક, અરેબિયન નાઇટ્સ, જંગબારી ભાષા, યુનાની, ટેબલ હકીમ, તથા એકૉર્ડીયન, કનસર્ટીના, ફીડલ, અને હારમોનિયમ ચાવી બુક વગેરે પુસ્તકો બનાવનાર

ઠે૦—ડુંગરી બજાર ભીમપુલ પાસે મુંબઇ

ઇ. સ. ૧૯૧૧ આગષ્ટ

"શ્રી સરસ્વતી" પ્રેસ નાગદેવી સ્ટ્રીટ ૩૩૨—૩૩૪ મુંબઇ એ ઠેકાણે મગનલાલ જગજીવનદાસે છાપ્યું છે.

કિંમત ૨ આના.

નય કલગા ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૨ જો—આવૃતિ સાતમી.

ખ્યાલ ચાર સાહેલીનો—રંગત ખડી

ચાર સાહેલી નીકલી ઘરથી પોશાક પેરી જરતારી
ધાચણ મોચણ ધોબણ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

ચોક—૧

પેલી ધાચણ કહે છે બેની હું જાતે હુશીઆર ઘણી
કરમ મારા ફુટેલા તેથી મને મલ્યો છે ગાંડો ધણી.
એનું દુઃખ જોતાં જોતાંને હવે હું તો દીવાની બની
પરણાવતીનું નખ્ખોદ જાજો મરજો રાંડ ઢેડની જણી.
ઝુલ—જાણી જોઇને દુઃખમાં નાખી, મોજ કંઇ મેએં ના ચાખી
જીંદગી રહી છે થોડી બાકી, મને કુંવારી કેમ ના રાખી.
એનું દુઃખ જોતાં જોતાંને હવે થઇ છું દુઃખીયારી
ધાચણ મોચણ ધોબણ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

ચોક—૨

મોચણ કહે છે ધાચણને બેન તને બલાપો છે શાનો
મને બલાપો ઘણો છે બેની ધણી છે એક આંખે કાણો.
શોભીતો છે ઘણો મજાનો જેવા કે મોતીનો દાણો
એના કરમમાં હું પણ ફસી છું કેવારે મુવો મરવાનો.
ઝુલ—એ જો મરે તો સારૂં થાએ, દુઃખમાં નાખી મારી માએ
રોજ બલાપો કેમ જોવાએ, એની જણતીનું નખ્ખોદ જાએ.
કોઇનો ધણી છે ગાંડો ઘેલો કોઇનો ધણી છે વેપારી
ધાચણ મોચણ ધોબણ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

ચોક—૩

ધોબણ કહે છે એ સઇયરને મારાપર કંઇ નથી કહાણી
ધોબી મારો છેલબટાઉ હું એની મોહના રાણી.
હું એની છું સુંદર પીયારી
તરેહ તરેહના

ઝુલ—ધોબી મારો છેલછબીલો, એહપર બેસે છે રંગીલો
થઇને ફરે છે રાતો પીલો. કુંદી કરવામાં નથી ઢીલો.
એવા ધણીની દોલતથી હું થઇને ફરૂં છું સુખ્યારી
ધાચણ મોચણ ધોબણ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

ચોક—૪

તંબોલન કહે છે ત્રણ સઇયરને સમજો ખુશવકતી મારી
ધણી મારો તંબોલી પ્યારો, ચેવલી મેહેમનો વેપારી.
જરીબુટાની ચોલી પેહેરૂં, તરેહદાર પેહેરૂં સાડી
ભાત ભાતનાં પાન ખાઇને મારયા કરૂં છું પીચકારી.
ઝુલ—જાત જાતના બીડા બનાઉ, વરક સુનેરી ઉપર ચડાઉં
ભલા બુરાને હું સમજાવું, અબ્દુલહુસેન આશકને મનાઉં
બમનજી કહે ખ્યાલ રંગીલા એની સદા છે બલહારી
ધાચણ મોચણ ધોબણ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

આશકી મુંબઈના જનાનની-રંગત લંગડી.

આશકી મુંબઇના જવાન, વાંકી ટોપીને બદયાન
પેરે મારા દીલજાન, કબજો બુટાદાર
પીચબેકના-ઘાલી બુટામ કરે તે ઘણો ચમકાર.

ચોક—૧

માથે વધારીને બાલ, ખીસામાં ખોટું ઘડીયાલ
ચાલે વાંકી વાંકી ચાલ બુટ ભપકાદાર
કોઇ વાણીયો-લુવાણો બ્રાહ્મણ કોઈ માર ચમાર,
ગાડી વાલાને બોલાવે, વેલો ગાડી હાંકી લાવે
ભાવ તેનાથી ઠેરાવે, ચીનના સાહુકાર
ખીસા વજાડે-તેમાંથી અવાજ કરે દોઢીયાં સાડાચાર.
ઝુલ—ગાડીમાં બેસીને તાડી પીવા તે જાયજી
થોડી બાકી તાડી રહે તે ગાડીવાલાને પાયજી
દશબાર બાટલીપીને તે છાકટા બહુ થાયજી
હાથમાં લઇ લાકડી રસ્તામાં તે અથડાયજી
ભાડું ગાડીનું નહીં આલે, વત્તી વાત કરે તો ઘાલે
ચાલ એવી બદ ચાલે, એવા બદકાર
પીચબેકના-ઘાલી બુટામ કરે તે ઘણો ચમકાર.

ચોક—૨

પછી દોડીયાં થાય ખલાસ, રાખે દીલમાં મોટી આસ
જાય મારવાડીની પાસ, રૂપીઆ કાડે દશબાર
બાર રૂપીયા–લઇને લખી આપે પચીસની આર
કોઇએ ટોપી ગીરવે મારી, તે પર બે ત્રણ રૂપીઆ કાડી
નામ મા બાપનું વધારી, રમે મનાનો જુગાર
પો છકાથી–વધારે ઘણો સરસ નીકલો રોજગાર.
ઝુલ –દશ બાર જણુ મલી રમે મનાનો જુગાર સમજોને ભાઇ
ભાંગે સત્તી અંદર પડે ત્યારે તો સત્યાનાશ જાય
સત્તી પડે અંદર તે જીત્યો ને ખુશી દીલમાં તે થાય
હારી ગયો રૂપીઆ બધા ત્યારે કરે તે હાય હાય
જીતે કોઇ હોય દીલજાન, હારે તેનાં ઘેર મોકાણુ
પછી કરે તાણુમતાણુ, થોડા દોડીયા આપો યાર
પીચએકના ઘાલી બુટામ કરે તે ઘણો ચમકાર.

ચોક—૩

રૂપીઆ બધા હારી આવે, કોઇને ધુતીને બનાવે
કોટના ખીસાં કતરી લાવે, કરે એવો વેપાર
સીપાઇ ઝાલે તો–સાંમે થઇને કરે તે મારામાર.
સીપાઇ બાંધે બંને હાથ, પછી કરે મુસકે તાટ
મારે પછવાડેથી લાત, જુવે સઘળાં નરનાર
વગર ભાડાની–કોટડીમાં જઇને કરે એક મોટો વીચાર.
ઝુલ—જઇનો પડયો તે તુરંગમાં સાહેબ ઘણી આ શું થયું
માલ ધન જીતેલું મારી પાસેથી સરવે ગયું
આવીને ફસ્યો છું બલામાં દુઃખ હું એ બધું સહ્યું
પચીસ રૂપીયાનું કરજ હજુર મારવાડીનું રહ્યું
ટાંટીયા દહેશતથી લરબડે, પગમાં બેડીઓ ખરખડે
એવી મુસીબતો પડે, સમજો દોસ્તદાર
પીચએકના–ઘાલી બુટામ કરે તે ઘણો ચમકાર.

ચોક—૪

નીકલી તુરંગમાંથી બહાર, પાછો કરે મારામાર
લોકો નાખે છે ફીટકાર, તોબી માને નહી યાર
સફેદગલીમાં–પોતાની રાંડોના તહાં જઇને કરે પુકાર.

તારો ખોટો છે સ્વભાવ, આજે શું કમાઇ તે લાવ
બબે રમી આવું દાવે, મારી પ્યારી તું છે નાર
એવા જુગારી-રમીને સદા ખાય રાંડોની માર.
ગુલ—અશરાફના થઇ છોકરા કમજાત ના થાતા તમે
ધ્યાન ધરી આ વાતપર, જુગાર ના રમતા તમે
લુચ્ચા સોદા જુગારીયો આ શેહેરમાં તે બહુ ભમે
સંગત એવાની કરી પસ્તાશો પ્યારા કોઇ સમે.
અબદુલહુસેન છંદ ગાય, સમજી મહેફીલ ખુશી થાય
તેના દુશ્મનો ગભરાય કહે છે બમનજી દીલદાર
પીચખેકના-ધાલી બુટામ કરે તે ઘણો ચમકાર.

—✻—

સુરતની નાજનીન પઠાણની રંગત લંગડી.

નયા છંદ કીસા હુએ પુરાના સુરત શેહેરકા સુનો બયાન
નામ જીનોકા-જાફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક—૧

નીકલા શેહેર દીલ્લીસે આશક સુરતમેં આયા દીલજાન
નવાબનેભી-ઉતરનેકે તહીં ઉનકો દીયા મકાન
નીલમ, ચુની, હીરે, મોતી, માણેકોકી લાયા ખાન
નગર શેહેરકી બેટી એક હુરનોંમેં આલા ચતુરસુજાન.
શેર—હરરોજ તાપીપર મીઆં નહાનેકે તહીં જાતી થી વો
મલમલકા કપડા પેહેનકર તાપીમેં નહાતી થી વો
નાજુક બદન પતલી કમર સબકો દીખલાતીથી વો
છોટી ઉમર પાઉમેં પેજન સબકે તહીં ભાતીથી વો.
દાદરો-ચલી ભર પાનીકો નારી, પઠાણકી આઇ સવારી
દેખકે સુરત ઓ પ્યારી, હુવા મદહોશ દીવાના
ઘોડેસે ઉતરા ઓ જાની, કહા કે ખડી રહો ઓ રાની
તુજપે હુએ અકલ દીવાની, નહીં અબ હમકો સતાના.
ચાલ—ફેર એસી બાત વો પઠાણને ફરમાઇ
ઉસ વખત વો નારી દીલમેં બહોત ધબરાઇ
ગુસામાં આવીને કહ્યું એ મુરખ સીપાઇ
ચાલ દુર હટી જા નહીં તો થશે લડાઇ.

ઉઠાન–પઠાણને ફીર કહા લો મુખસે સુન તુ મેરી બાત
મે તુજપર આશક હુવા ચલ તું મેરે સાથ.
નુરાની ચેહેરા નારીકા દેખકે દીલમેં થા હેરાન
નાંમ જીનોકા–જાફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક—૨

નારી પઠાણને કહેવા લાગી સાંભળ વાત મારી હેવાન
નારી પરાઈ–નથી લેવાતી તું મુરખ છે નાદાન
નગર શેઠની હું છું છોકરી કેમ થયો છે તું અંજાન
નથી સમજતો–બાપ મારો આવી લે તારો પ્રાન.
શેર—માન મારૂં કહેવું સાચું રાખી દીલમાં યાદજી
બાપ મારો સુરતનો સુબો કરશે તને બરબાદજી
સાંભળશે નહીં તારી કોઈ સુરતમાં આ ફરીયાદજી
તારા જેવા મારાપરથી કઈક થયા આજાદજી.
દાદરો–પઠાણને કહી ફીર બાતજી, ચલ તું અબ મેરે સાથજી
છોડું નહીં તેરા હાથજી, કરે કયા બાપભી તેરા
મેં તો લાખો લડુંગા, માર ફીજાર કરૂંગા
નહીં મેં કીસસે ડરૂંગા, જાફરખાં હએ નામ મેરા.
ચાલ–સુંદર કહે છે કેમ કરે છે તું નાદાની
રસ્તામાં તું રોકીને ઉભો એકલી જાની
મુકી દે મારો હાથ ન કર બેઈમાની
હવે તાપી નદીએ ભરવા નહીં આવું પાની.
ઉઠાન–પઠાણ જવા દે મને લાગી યહાં બહુ વાર
તાપી નદીએ પાણી ભરવાના સોંગદ ખાઈ લઉં માર.
નહી છોડી ઉસ નારકો ઉસને કીયા જાન અપના કુરબા
નામ જીનોકા–જાફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક—૩

નાહનેકે તઈ તાપી નદીપર તેરી બલા આવે કહે જવાન
નીત ઉઠ લોંડી–તેરે હાજર રહેવેગી સુન ફરમાન
નહલાવે તુજકો ગરમ પાનીસે મેરી લોંડીયા સુન ધર ધીયાન
નહી છોડું–તુજકો કુદરકા કલમાં છોડકે પડલે કુરઆન
શેર—નાર હારીને કહે હવે ઘેર લઈ જાઓ મને
કુરતની સુરવાલ લાવીને પેરાવો મને
ભાઈ બેન મા બાપને કોઈથી નથી દાવો મને
ઘરની બૈરીથી વધારે પ્રાણજી ચાહો મને.

દાદરો—જાફરખાં નામ તમારૂં, કેશર છે નામ લો મારૂં
જોડો સાહેબે ઉતારયો, હવે દુનિયામાં ઓ પ્યારા
વેલા કાજીને તેડાવો, નીકા મારાથી પડાવો
સેજ ફુલોની કરાવો, અરે દીલદાર હમારા.
ચાલ—જે કહેવું હોય તે હમણાથી કહી લેજો
તમે ઘેર મને લઇ જઇને દગો નહી દેજો
તમે રાત ને દહાડો મારી મોહબ્બતમાં રેજો
કોઇ દહાડે મને ભુંડી વાત તમો ના કેજો.
ઉઠાન—નાગર બ્રાહ્મણી સુન સુરતકી ગઇ પઠાણકે સાથ
સુની ખબર મા બાપને ફીર રહે ઓ મલતે હાથ.
નહીમાના કહેના આશકને કીયા દીલકા પુરા અરમાન
નામ જીનોકા—જાફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક—૪

નાચરંગ કરવાકે લે ગયા સુનાકે યારો મીઠી જબાન
નો જવાનને—મચાયા ખુબ શેર સુરત દરમીયાન.
નસર શાહેરી અમરદાસકી દંગલમેં તુમ સુનો નીધાન
નએ નીરાલે—છંદ અલીમહમદ કે મીસરેકા છાન.
શેર—હીલ મીલ કરે દોનો જહાંમે એશ ઓર આરામજી
જેસીથી સબજ પરી વહેસાહી થા ગુલફામજી
છંદ કોઇ એસા કહો જીસમેં લો હોવે નામજી
ખીઆલ કુછ માલુમ નહી તો લે જબાંકો થામજી
દાદરો—કહો કોઇ એસી તો બાની, જીસમેં હો હીંદી જબાની
નહો કોઇ કીસ્સે કહાની, તુન દો તરફ સુનાઓ
મેરા યે ખીયાલ નયા હએ, તેરેહી છંદપે કહા હએ
સુનકે અબ બેઠ રહયા હએ, ટુટે છંદ ફરમે ન ગાઓ.
ચાલ—અબદુલહુસેનસે કયા ગાના ગાઓગે
માલુમ હુવા દંગલસે ભાગ જાઓગે
બમનજી ઓર ફરદુનસે શરમાઓગે
નસ કહે પાલનસે ખતા ખાઓગે.
ઉઠાન—બંદી સખ્ત મજમુન નીરાલે સુનો સભામેં ખીઆલ
અગર શાહેરી હો તુમમેં તો કહો એસી ટકસાલ.
નમકર કહેતા ઉસ આસ્કકા રહયા નામ નીશાન
નામ જીનોકા—જાફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

સ્ત્રી ચરિત્ર—રંગત લંગડી.

ઘણો ખોટો સ્ત્રી ચરિત્ર કઇક આશકના ગયા પ્રાન
નાર કોઇની–નથી થવાની સત કરીને દીલમાં માન.

ચોક—૧

એક દીવસના સમે નારીએ કીધો બદનપર સહુ સીંગાર
હસી ખુશીથી–સહેલ કરવાને નીકલી ઘેરથી બહાર.
અરધે રસ્તે ધુંસાઇ મળ્યો જોઇને આશક થઇ તે નાર
સુધ બુધ ભુલી–ગઇ ને ભુલી ગઇ ઘરનો ભરથાર.
દાદરો–છેડો પકડીને તે નારી, કરે છે આરજુ બીચારી
જરા વાત સમજોને મારી, અરે મારા વાલા ઘોંસાઇં
સાથ લઇ ચાલોની જાની, હું તો બહુ થઇ છું દીવાની
ભાવે ના અન ને પાની, તમો ના રાખો જુદાઇ.
ચાલ–તારે ધુંસાઇ કહેવા લાગ્યો સાંભળ સુંદર
હમે જાતે ઘોંસાઇ નથી રાખતા કાંઇ ઘર
હમો નથી રાખતા ખાટલો ઢોલ્નો બીસ્તર
મુકી દે હમારો છેડો ના તું કેડે પડ
હાથ મરોડી છેડો છુડાવી ધુંસાઇ તો ચાલ્યો દીલજાન
નાર કોઇની–નથી થવાની સત કરી દીલમાં માન.

ચોક—૨

લાગી આગ તન બદન નારને ધુંસાઇના પાછળ ચાલી
છેલ છબીલી=વાત ના માને કોઇની મતવાલી
પાછળ પાછળ ચાલી ધુંસાઇના મડમાં કંઇ ના બોલી ચાલી
ધુંસાઇ બોલ્યો–રાંડ કેમ સતાવે છે ખાલી.
દાદરો–સાધુજી આવોની પાસે, કરોની પુરી આસે
હવે દુનીયામાં કેમ થાશે, વાત કંઇ બોલો વીચારી
જરા દીલમાં તો વીચારો–જીવ તડપે છે હમારો
હવે છાતીથી લગાડો, હું તો છું દાસી તમારી.
ચાલ–ધુંસાઈ કહેવા લાગ્યો સાંભળ નારી
તું સાંભળની એક વાત છે હમારી
છે તારો ધણી જાલીમ જુલમી બહુ ભારી
તું એનું માથું કાપી લાવની પ્યારી

એટલી વાત સમજીને ઘેર આગળ આવી નાદાન
નાર કે ઇની-નથી થવાની સત કરી દીલમાં માન

ચોક—૩

ઘર આગળ આવી નાર દીલમાં પોને કીધો વીચાર
આપણા હાથથી-એક ખંજર કાઢી કીધો તઇયાર.
સુતેલો ધણીને જોઇ પલંગ આગળ આવી નાર
તરસ ના ખાધો-રાંડ ભુંડીએ ધણીપર કીધો વાર.
દાદરો-સાધુજી હું હવે આવી, માથાને કાપીને લાવી
તમો મને વેલી બોલાવી, આશ થઇ પુરી તમારી
ધણીને મારયો પલંગપર, માથુ લઇ આવી
રહયું ધડ મારયો જેવો કબુત્તર, હાથમાં લઇને કટારી.
ચાલ-તારે ધુંસાઇ બોલ્યો બરબાદ કીધું તારૂ ઘર
તું મને નહી જોઇએ લ્યાનત છે તારાપર
કોઇ એવી નાર કમજાત નહી જોઇ સુંદર
કે લઇને હાથમાં મારે ધણીને ખંજર
ધુંસાઇના કહેવાથી રાંડ ભુંડીએ લીધો ધણીનો જાન
નાર કોઇની-નથી થવાની સત કરી દીલમાં માન.

ચોક—૪

ઘરના ધણીને મારી નાખ્યો નથી રાંડને લાજ શરમ
સાધુ વારતે-કીધા આપના ભુંડા કરમ
પેલા ધણીને મારી નાખ્યો પછી કીધું સરવે દાન ધરમ
અમરદાસે-રાંડનો ખોલી નાખ્યો સરવે ભરમ.
દાદરો-રાંડ કમજાત ધણીરે, મારયો ઘરનો ધણીરે
વાત આ કેવી બનીરે, સમજો દીલદાર હમારા
કરજો નહી કોઇ એવી નારી નહી તો થાશે બહુ ખુવારી
જાન પણ જાશે તમારી, જરા સમજોને પ્યારા.
ચાલ-મારયો ધણીને પછી રાંડ રંડાઇ
અબદુલહુસેને કીધી ઘણી ચતુરાઇ
બમનજી ખીઆલ ગાય સભામાં ભાઇ
તુરાવાલાની થઇ જગમાં રૂસવાઇ
એવા ખીઆલ છે કલગીવાલાના સદા રંગીલા છે દીલજાન
નાર કોઇની-નથી થવાની સત કરી દીલમાં માન.

રંગત લંગડી.

માશુક તમારી યાદ કરૂં જ્યાં લગી છે મારા દમમાં દમ
મુજ પાપીપર–મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક—૧

મેં તો તારા ઇશ્કમાં ફસ્યો છું જરા થોડો કર જુલમ સીતમ
માફ કરીને–તું મારા ગુનાહ રાખજે બરમ સનમ
માયા મોહબ્બત રાખ મારાપર કબુ ના કરજે ચશમ ગરમ
મેં છું તારો–બીજાનો નથી કોઇનો ફહમવહમ
મટવાના કોઇ દહાડે નથી જે લખ્યા છે મારા જનમ કરમ
મુજ પાપીપર–મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક—૨

માર ના મને ગમની કટારી થયું છે મારૂં જીસમ ગરમ
મરી ગયો છું–યાદમાં તારી અરે મારા હમદમ.
મને ચેન ના તારા વીના છે ફરી આવ્યો અગમ પછમ
મહેરબાનગી–કરીને લઇ લે તું દમ આ દમ.
મારૂં કામ બીજાથી નથી હું ખાઇ બેઠેલો એ કદમ કસમ
મુજ પાપીપર–મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક—૩

મલમ એવી તરાહનો કરી નાખે આ વરમ નરમ
મારા દીલમાં–પસંદ આવ્યો છે તારો રસમ પ્રીતમ
મુસલમાન યા હિંદુનો મને નહીં ભાવે ઇલમ ધરમ
માથુ નમાવી–હવે હું ચુમી લઉ તારા કદમ પદમ
માટીમાં સરવે મલી જવાના જનમ ઇસમ
મુજ પાપીપર–મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક—૪

મુરશદ હમારો અમરદાસ જા કદી કરે ના કલમ વીલમ
મોજ મજામાં–ગાય ને છંદ કરે આ રકમ ખતમ
પીલો જામ અબદુલહુસેનને ઇનામમેં સબ આબે જમજમ
મદદથી તેની–દુર થયો તેનો હમ ગમ.
મીસરા કોઇ એસા લાના ગાજે ખયાલ અકરમ તીકરમ
મુજ પાપીપર–મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ખયાલ-ખડી રંગત.

પરનારી સંગત નહી કરતા કરશો તો આખર છે મરન
પરનારી નહીં થાશે કોઇની મારી વાત સમજોની સજન.

ચોક--૧

ઘરની નારી હોય રૂપાલી તો પણ લાગે તે નઠારી
પરનારી હોય કાલી કોયલ તો પણ લાગે પ્યારી
ઘરની નારીને ભુખે મારી ઘણી થાય તે દુ:ખયારી
ચુરમો કરી ખાય પરનારી ને બેસી ફરે ઘોડે ગાડી
ઘરની નારી ઘંટી ચાટે પરનારી કરે સારા ભોજન
પરનારી નહીં થાશે કોઇની મારી વાત સમજોની સજન.

ચોક--૨

પરનારીનો પ્યાર કરીને રોજ ખુશી થઇ થઇને ફરે
ઘરની નારીને જોઇ જોઇને ઘરમાં આવી રોજ લડે.
પરનારી પઇસો માંગે તો રૂપીયાથી તે મોજ કરે
ઘર નારીને કોડી ન આપે ભલે ન ભુખી ફેરા ફરે.
પરનારી જો આપણી થાય તો શા માટે કોઇ કરે લગન
પરનારી નહીં થાશે કોઇની મારી વાત સમજોની સજન.

ચોક--૩

પરનારીની સંગતમાં ધન માલ આપનો ગુમાવે છે
પરનારી જો જરા લડે તો હાથ જોડી સમજાવે છે.
સારો સારો મેવો લાવીને પરનારીને ખવરાવે છે
ઘરની નારી મનમાં ઝુરે તેને નહીં કંઈ બોલાવે છે.
ઘરની નારીને રોજ તે મારે પરનારીના જઇ ચુમે ચરન
પરનારી નહીં થાશે કોઇની મારી વાત સમજોની સજન.

ચોક--૪

સુખ સમે સહુ કોઇ આપણા કરે મોઢેથી મીઠી વાત
દુ:ખ સમે મો મરોડી દેશે પરનારી જાણો કમજાત.
દુ:ખ સુખ સમજે છે ઘરની નારી કરે ફીકર તે દાડો રાત
અબ્દુલહુસેન ઉસ્તાદ કદી નહી ધરે પરનારીનો હાથ
અલીબાઇ સહુ ખીઆલ રસીલા ગાય કરીને થાય મગન
પરનારી નહીં થાશે કોઇની મારી વાત સમજોની સજન.

---:o:---

રંગત છોટી, પતિના વિયોગમાં.

હવે ધણી વગરના કરશું કેમ ગુજારો
કોઈ આવીને ઇનસાફ કરો હમારો.

ચોક--૧

હું બાર વરસની હતી હું બાળક નાની
તે દીવસના મુકીને ગયા છે મારા પ્રાની
હવે તેર વરસની થઇ લો આવી જુવાની
મને ધણી વગર નહી ભાવે છે અન ને પાની.
મારા ઘરમાં સાસુ સુકન બોલે નઠારો
કોઇ આવીને ઇનસાફ કરો હમારો.

ચોક—૨

જોગન વેશ લઇ જાઉં હુંડવા વનમાં
હું ધણી વગર તડપુ છું મારા મનમાં
સહુ સાહેલીઓ મારી રહે છે મગનમાં
હું રાતને દહાડો બળું છું એવી અગનમાં.
મારો હાલ જોઇને જરાતો દીલમાં વીચારો
કોઇ આવીને ઇનસાફ કરો હમારો.

ચોક--૩

કેહોની બેની હવે ધણી વગર શું કરીએ
બેહેતર દુનીઆમાં ઝેર ખાઇને મરીએ.
કહાં લગી ધણીને યાદ કરીને રડીએ
આ દુઃખ નથી સેહેવાતું કુવે જઇ પડીએ.
સંસાર મને કંઇ નથી લાગતો સારો
કોઇ આવીને ઇનસાફ કરો હમારો.

ચોક--૪

થઇ ખુશી નાર ને ધણી મળ્યો તેને આવી
અબદુલહુસેને પછી તેને સમજાવી
બમનજીના સારૂ મીઠાઇ મેવા લાવી
અલીભાઇએ ખોલામાં બેસી ખવરાવી
કયાં લગી બળાપો કહે કરૂં હું તારો
કોઇ આવીને ઇનસાફ કરો હમારો.

રંગત દોઢ કડી.

કરો માબાપની સેવા
સ્ત્રીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૧

માબાપો તમને જનમ આપે
નવરાવી ધવરાવીને તમને સારી રીતે પાળે
જતન સહુ કરીને સંભાળે
પ્યાર મોહબ્બત કરીને તમને હસે બોલે ચાલે
કામ નહીં કરજો તમે એવા
સ્ત્રીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૨

હવે તમો મોટા થયા જાણી
માબાપોને મુકી દીધાથી કીધી છે નાદાની
સાંભળો મારી સાચી વાણી
માબાપોને મુકી દીધાથી થઇ છે બહુ બેઇમાની
મળ્યા છે તમને એવા તેવા
સ્ત્રીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૩

મલશે તમને તો ઘણી નારી
માબાપ નથી મલવાના તમારી અકલ ગઇ મારી
વાત કંઇ સમજોની વીચારી
માબાપોથી જુદા રહીને શું થયાછો વેપારી
લાગોછો કડવા ઝેર જેવા
સ્ત્રીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૪

વાત શું આગળ હવે કહીએ
દીલતો એવું થાય અમર આશકની સાથે રહીએ
જુલમ આ કયાં સુધી ખમીએ
સાંભળી સાચા સુકન સાગરીદ હુસેનના થઇએ
ખવરાવે મીઠા તમને મેવા
સ્ત્રીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

રંગત ખડી.

અરે ભાઇઓ બહુ મને થયો વધારો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડયો સપનામાં.

ચોક—૧

મોઢેથી મીઠી મીઠી વાતો મને બોલી તે સપનામાં
આવોની વાલા હલીમલીને રમીએ હોલી સપનામાં.
નાખી હાથપર હાથ મારા તે કરે ઠેઠોલી સપનામાં
જરની બુટેદાર મને દેખાડી ચોલી સપનામાં
હસીને કહેવા લાગી વાલા મારી અગન બુજાવો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડયો સપનામાં.

ચોક—૨

કીધો સરવે સીંગાર દેખાડયો ભપકો ભારી સપનામાં
હુંએ પણ હલી મલીને રાત ગુજારી સપનામાં
નથી કોઇએ દીઠી નહી મલશે એવી નારી સપનામાં
મીઠી મીઠી વાતો કરે મને લાગે કટારી સપનામાં
હુંએ સરવે લુટાવી દીધો ધન માલ આ મારો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડયો સપનામાં.

ચોક—૩

હું તો થયો દીવાનો જોઇને બાલા જોબન સપનામાં
હુંએ સરવે લુટાવી દીધું મારૂં પણ મન સપનામાં
તરેહ તરેહનો પ્યારીએ કીધો ભોજન સપનામાં
જે દુનીઆના કારણ હતા તે કીધાં કારણ સપનામાં.
ફુલોની સેજનો રાતના થયો બગાડો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડયો સપનામાં.

ચોક—૪

અમરદાસ ઉસ્તાદ હમારો છંદ બનાવે સપનામાં
નવી નવી રંગતો નીરાલી ચાલ ચલાવે સપનામાં
અબદુલહુસેનને બીજી નારી ઘણી સતાવે સપનામાં
પણ તે નાર મુકીને બીજી નાર નહી ભાવે સપનામાં
અલીભાઇની ભકતી કરીને બેઠો બીચારો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડયો સપનામાં.

રંગત લંગડી,

યાદ આઇ એક બાત મુજે મેં ઓબ્ની તુમે સુનાતાજી
ઇસ દુનીયામેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૧

નવ મહીને તક રખા શીકમમેં અપને દીલદાર
બહાર આએ તો ઉસને નહલા ધુલાકર લીઆ સંવાર
ઓાંસે લીએ ગોદીમેં બીઠાયા ચુમચામ કર કીયા પ્યાર
બડી જતનસે—અપની અમ્માને હમે પાલા હએ યાર.

શેર—રોને લગે જીસ વખ્ત હમ માતા કહે લલકારજી
ચુપ રહો બચ્ચે મેરે કહેને લગી એક બારજી
જુલેમેં હમકુ જુલાએ સમજા રહી બે સુમારજી
જુલ્મો સીતમ હમને કીએ માતા ન હુઇ બેજારજી
સુખમેં ભાઇ બેન ઓાર ઓી દુખમેં કોઇ નહી આતાજી
ઇસ દુનીઆમેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૨

એક રોજકા જીકર કહું મેં યાર જરા અએ સુનો સજન
આધી રાતકા—વખ્ત થા ખુબ તરાહસે રોએ હમ
માતા પીતા જાગ ઉઠે માતાકુ બહોતસા આયા ગમ
નીંદ જો બાપકી—ગઇ તો ખુબસે મારા ખુદા કસમ

શેર—બાપકા હાથ થામકર માતાને મુખસે યું કહા
શરમભી આતી નહીં તુજકો જરા અએ બેહયા
પુત તો તેરા હએ અએ આતી નહીં કુછભી હયા
માર મત બચેકુ મેરે હએ મેરી ઉસપર મયા
માતા હુઇ ગમગીન ઉસસે ન ખાના પીના ભાતાજી
ઇસ દુનીઆમેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૩

ધુલ કીચમેં ખેલકર આએ અમ્મા અપની નહલાતી હએ
નહલા ધુલાકે—માતા ગોદમેં અપની સુલાતી હએ
અવ્વલ હમકુ ખીલા પીલાકર પીછે માતા ખાતી હએ
કોઇભી લડકા—હમે ગાલી દે વો ઉસે ધમકાતી હએ

શેર—દીનપર દીન માતા હમારી બહોત ફીર ચાહને લગી
હો ગએ બીમાર એક દીન બહોત્ત ધબરાને લગી

તાપ ઓર ખાંસી યે હમકો બહોત આને લગી
લા દવાએં ડાકટરકી હમકો પીલવાને લગી
નરક મુત સબુ ઉઠાયા ઉસને એસા કોન ઉઠાતાજી
ઇસ દુનીઆમેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી"

ચોક—૪

ગયા લડકપન આઇ જુવાની સોલા બરસકી હુઇ ઉમ્મર
માતા કહેતી—બેટા તુમ જાવો ઇલમ શીખો દીલબર
ઇલમ હુંનર સબ શીખ ચુકે ફીર ઉસમેં કુછ ન રહી કસર
બહોત રૂપઇયે—જમાકર દીએ સભી માંકુ લાકર.
શેર—ધન માલ સારા ખરચ કર માતાને મેરી શાદી કરી
ફીર લીએ ઓરતકે સંગમે ખુબ કીની દીલભરી
ચાંદસા ચેહેરા થા ઉસ ઓરતકા ઓર થી ઓ ગુલપરી
શાદી જહામેં દેખનેકો આનકે રઇયત ખડી.
બીન માતાકે કહો જહાંમેં કોન ધુમ મચાતાજી
ઇસ દુનીઆમેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૫

એક રોજકા જીકર શાદીકે કપડે પહેનકર નીકલે બહાર
સાસ બહુકી—ભલા લો ઘરમેં બહોત હો ગઇ તકરાર
ગાલી ગુફ્તા હુઈ બહોતસી ઓર હુઇ વાં મારામાર
ઉસી વકત હમ—આએ ઘરમેં તો કહે ઓરત લલકાર.
શેર—ઓરત લગી કહેને તુમારી માતાને મારા સજન
મારભી મારી બહોતસી ઇસ લીએ દુખતા બદન
ખુન હાથોસે હએ જારી ઓર લગી તનમેં અગન
રાતકુ ખીજમત તુમારી કયું કરૂંગી મનમોહન
ઇતની બાતે સુનકે માંકે પાસ ગયા ઝુજલાતાજી
ઇસ દુનીઆમેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૬

જો જો બાત કહી ઓરતને ઓબી સબ સુન લી સારી
લેકે હાથમેં—એક લકડી જાકે ફીર માકુ મારી
લાતે મુક્કી ઓર તમાચે મારકે કીની દુઃખયારી
સુનો દોસ્ત—લગી માંસેભી બહોત ઓરત પ્યારી.
શેર—બાતે લડકપનકી સભી દીલસે ગયા ઓ ભુલજી
જો કરી ખીજમત વો માતાને હુઇ સબ ધુલજી

અબદુલહુસેન આશક કહે યે બાત સુન અનમુલજી
માંકી મોહુબ્બતમેં ભલા બચપનસે હએ મસગુલજી
બમનજીને ખીયાલ રસીલે આજ સભામેં ગાતાજી
બસ દુનીઆમેં--ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

રંગત ખડી

માબાપોને પેહલી શીખામણ કરજો લગન તમે કરી વીચાર
આજ કાલની નાદાન છોકરી ધણો પસંદ કરે ભરથાર.

ચોક--૧

પાલી પોશી માબાપોએ મોટી થઇ તો તેને પરણાવી
દશ દીવસ ધણીના ઘેર તો બે દીવસ પીઅરમાં રહી આવી.
એક દીવસના સમે તેના માબાપોએ તેને સમજાવી
અરે મારી દીકરી તું એવા લક્ષણ કયાંથી શીખી લાવી
તજી દીધા માબાપ ભાઇ બેન કીધો ધણીને ગલાનો હાર
આજ કાલની નાદાન છોકરી ધણો પસંદ કરે ભરથાર.

ચોક--૨

દીકરી માતાને કહેવા લાગી માતા હું હતી જયાં લગી કુંવારી
ત્યાંલગી મારી માતા તારી ખીજમત કીધી ઘણી ભારી.
રડીને માતા કહેવા લાગી કીધી મને તેંએ દુખીઆરી
નાનપણમાં દુધ પીધું તે ભુલી ગઇ મારી પીઆરી
નાની હતી ત્યારે રડતી રમતી હવે તુંએ દીઠો સંસાર
આજ કાલની નાદાન છોકરી ધણો પસંદ કરે ભરથાર.

ચોક--૩

એવી વાત કરશે તો માતા તારા ઘેર નહી આવાની
મારો ધણી મારો વહાલો પ્યારો એના ઘેર હું જાવાની
રડીને તું સહુ વાતો કરે છે હવે મને સમજાવાની
મારા ધણીની હું છું વહાલી તારી કદી નહીં થાવાની.
તજી દીધો સહુ કુટુંબ કબીલો કીધો ધણીને ગલાનો હાર
આજ કાલની નાદાન છોકરી ધણો પસંદ કરે ભરથાર.

ચોક--૪

એટલી વાતો કહીને નારી ચાલી ગઇ તેણીના ધણીના સાથ
હસી ખુશીથી ધણીના સાથે વાતો કીધી વલી આખી રાત

માબાપોને દુઃખ દે છે તે નાર ઘણી કહેવાઈ કમજાત
અબદુલહુસેન ઉસ્તાદ કબુ નહી પકડે એવી નારીનો હાથ.
એવી વાત પુછવી હોય તો બમનજીને પુછો દીલદાર
આજ કાલની નાદાન છોકરી ઘણો પસંદ કરે ભરથાર.

રંગત શીકસ્તા.

અએ દોસ્તો મત હમે સતાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમે કુછ હએ
હમારે દીલકા નહી ઠીકાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હએ.

ચોક--૧

કભી તો હમ બસતી રહે ઓર કભી તો જંગલ બસાયા
કભી સનમસે ખફા રહે કભી તો ઉસકો ગલે લગાયા.
કભી ચમનકી સહેલભી કરી કભી તો રંજો અલમ ઉઠાયા
કભી ગએ ભુત ખાનેમે કભી તો મસજીદમેં સર ઝુકાયા
પર હમને દેખા જુદા જમાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હએ
હમારે દીલકા નહી ઠીકાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હએ.

ચોક--૨

કભીનો હમ મનસુર બને ઓર કભી નો સુલીપે ચડ ગયે પ્યારે
કભીતો બાદશાહ બને કભીતો ફીરતેથે મારે મારે
કભી તો રનસે જીતે લડાઇ કભી તો ગરદનપે ચડ ગએ આરે
કભી સનમસે મીલે રહે ઓર કભી તો હો કરકે બેઠે ન્યારે
બયા યે તુજકો કબતક સુનાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હએ
હમારે દીલકા નહીં ઠીકાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હએ.

ચોક--૩

કભીતો હમ ખુશ હાલ રહે ઓર કભી દુઃખાયા અપને જીસમકો
કભી હમ મરતાને બને ઓર કભી ઉઠાને લગે અલમકો.
કભી કીસીકે ગવાહ બન ગએ કભી ખાને લગે કસમકો
કભી ગએ મકેસે મદીને કભી તો પોંચે દહેરો હરમકો.
સમજકે આગે કદમ બડાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હએ
હમારે દીલકા નહી ઠીકાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હએ.

ચોક--૪

શાહ અલી ઉસ્તાદ આરાબશા જીકરમેં તેરી રહેંગે જાની
અમરદાસ યું કહે એજી બસ જીકરમેં તેરી ગઇ જવાની
સીવાએ મુજકો સનમકે પ્યારે ન ભાતા હએગા અન પાની
અએ તુરેવાલો કરો ખામોશી ન કહેના તુમ અપની કહાની.

હુસેન આશક કહે યે ગાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હુએ
હમારે દીલકા નહીં ઠીકાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હુએ.

બેહેર શીકસ્તા.

કહો કીસીને દેખા સનમકો ઓર કીસ જગેપરતો પાએંગે હમ
અગર ઓ હમસે મીલે માહેરૂ ગલેસે એકદમ લગાએંગે હમ.

ચોક—૧

ઉસ દીલ રૂબાકે કુચેમેં બસ કદમકો આગે બડાએંગે હમ
સરભી કટ જાવે તો બલાસે ન પેર પીછે હટાએંગે હમ
જલે હુંવે હુએં આતશે ગમમેં ઓરભી દીલકો જલાએંગે હમ
વો કુલ્લે શયઇન કદીર કહેકર સનમકો અપને બુલાએંગે હમ
જુકાકે કદમોંપે સરકો ઉસકે સનમકો અપને મનાએંગે હમ
અગર ઓ હમસે મીલે માહેરૂ ગલેસે એકદમ લગાએંગે હમ

ચોક--૨

નહી હુએ હમકો બુતોસે ઊલફત ન ઉસસે દીલકો મીલાએંગે હમ
કુફરકા કલમાં જબાંપે અપની અએ મેરે જાની ન લાએંગે હમ
પીકે જામ વેહદતકા દરપે ઉસકે તુફાં ઉઠ મચાએંગે હમ
કદમ બોસીમેં રહેંગે ઉસકી ઓર ગે સરકો જુકાએંગે હમ
સદા ભટકતે રહેંગે દરપર હાલ પરેશાં બનાએંગે હમ
અગર ઓ હમસે મીલે માહેરૂ ગલેસે એકદમ લગાએંગે હમ

ચોક--૩

મજા હુએ મીલનેમેં ઉસસે પ્યારે ન સંગ ગેરોંકે જાએગે હમ
હુકમમેં હાજર રહેંગે ઉસકે ઓર હુકમ ઉસકા બજાએંગે હમ
સીવાય તેરે અએ દીલરૂબા બસ કસમ કીસીકી ન ખાએંગે હમ
હશર તલક બસ યે નામ તેરા ન દીલસે અપને ભુલાએંગે હમ
જામે મોહબ્બત કે પીકે ઓર રકીબોંકુ બસ પીલાએંગે હમ
અગર ઓ હમસે મીલે માહેરૂ ગલેસે એકદમ લગાએંગે હમ

ચોક--૪

આરાબશાહ ઉસ્તાદ હમારે કહે બસ તેરે ગુનકો ગાએંગે હમ
વજીર મન્તુ કહે સભામેં સદા યેહી ચંગ બજાએંગે હમ
હુએ ખ્યાલ મોજુદ ન્યા નીરાલા ઓર ચંગપે કલગી ચડાએગે હમ.
અબદુલહુસેન યું કહે બજમમેં અદુકો અપને નચાએંગે હમ
ગુલુજમાલી કહે તેગ દુસમનોંપે અપની ચલાએગે હમ
અગર ઓ હમસે મીલે માહેરૂ ગલેસે એકદમ લગાએંગે હમ

રંગત ખડી.

માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.
લાલ ઝલક દેખાડે તારી તો તન મન હું કરૂં પેમાલ.

ચોક—૧

પેમાલ કરૂં હું દીલોજાનથી વચન માન યે ખરે ખરૂં
ખરૂં માન દુવારકાપતી તું હું એ સખુનથી નહી ફરૂં
ફરૂં ઘાટ ગંગા જમુનાને નાઇ ધોઇને સુમરન કરૂં
કરૂં આરતી એક ચીતથી દીરદે તારૂં ધ્યાન ધરૂં
ધરૂં હાથમાં માલા જપું છું જાપ ચીત દીલથી નંદલાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

ચોક--૨

લાલ રંગ મુખડાને હતો તે સજનની ફીકરમાં ફીકો થયો
થયો છે ફીકો રંગ અરે સજન કેમ તું ભુલી ગયો.
ગયો હમારી આદત ભુલી કઇ દીશા જઇ છુપી ગયો
ગયો છુપીને તુ તો એકલો મેં તો તનપર તાપ સહયો.
સહયો તાપ હરદુવાર ફરીને તનમાં સળગી દીસા લાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

ચોક--૩

લાલને જોતાં દેશો દેશમાં હવે તો હાંસી બહુ થઇ
થઇ ફજેતી જગમાં તારી મારી મોહબ્બત ટુટી ગઇ
ગઇ જુવાની ઘડપણમાં રૂસવાનું હવે કામ નહી
નહી સમજતો તારા ઉપર જીવ દઇશ કહીં પણ જઇ.
જઈસીતારા પુછું જોશીને આપીને હું હીરા લાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

ચોક--૪

લાલ હીરા જઇને મુકયા જોશીઓની હહેલી પર
પરગટ કોઇએ નહી કરી એ મારા લાલની મને ખબર
ખબર કોન કહે ચતુરભુજને મેલી ગયા ઉસ્તાદ અમર
અમરદાસની મહેર થઇ ત્યારે દરશન પામ્યા દામોદર.
દરગા દીલમાં સુરત દીઠી કહે છે બાવને મન્નુલાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

રંગત શીકસતા.

બર્યા મેં કબતકકરૂં સમનકા, ઝબાંમેં મેરે છાલે પડ ગએ
ખબરભી લેતા નહી હમારી, ભલા ઓ દુશમનકે પાલે પડ ગએ

ચોક—૧

ન રહેમો રાહત મીલીહએ મુજકો, ઉસીકે બીલકુલ હવાલે પડ ગએ
ન દીનો મજહબકે કુછ રહે હમ, ઇસહી કામાંકે લાલે પડ ગએ.
ફીરાકમેં ઉસકે એસા રોયા કે, આંખોમેં મેરી જાલે પડ ગએ
વો અશક ટપકે હએં ઇસ કદરકે, જમીપર ગોયા હાલે પડ ગએ.
મીલે ના મરહમ જખમકાં મુજકો, અજબ યે સીનેમે ભાલે પડ ગએ
ખબરભી લેતા નહીં હમારી, ભલા ઓ દુશમનકે પાલે પડ ગએ.

ચોક—૨

યાદે સનમમેં ફીરા કીયા હું, તો ધુપસે હમભી કાલે પડ ગએ
ના ખોશ અકરબકે કુછ રહે હમ, ઉસીકે બીલકુલ હવાલે પડ ગએ.
જીનોને પાયા ઉસ દીલરૂબાકો, ઉનોકે સરપર દુશાલે પડ ગએ
ન ખોફ ઉસકો રહા હશરકા, બસ ઉસકે ઘટમેં ઉજાલે પડ ગએ
ઉનોકો હાંસીલ ખુશી હુઇ ઓર, હમારે ગીરવી કબાલે પડ ગએ
ખબરભી લેતા નહી હમારી, ભલા ઓ દુશમનકે પાલે પડ ગએ.

ચોક—૩

ફસે હએં કુચેમેં ઉસકે જાકે, હમારે દરપર તો તાલે પડ ગએ
ન છુટ સકતે કુછ જરાભી, ગલેમેં ગાસે રસીકે પડ ગએ.
ન દાદ મેરી સુને હએ કોઇ, જહાં તહાં હમ રીઝાલે પડ ગએ
હસીમેં સબ યું લગે યે કહેને, અજબ ઇનોકે દીવાલે પડ ગએ.
જીનોને દેખા ઉસ દીલરૂબાકો, ઉનોકે કીનેમેં ભાલે પડ ગએ
ખબરભી લેતા નહી હમારી, ભલાઓ દુશમનકે પાલે પડ ગએ.

ચોક—૪

શાહ અલી ઉસતાદ અમરકે, યે મીસરે સીખકે દાલે પડ ગએ
કરીમ કમતરકે સબ સુખન યે, મુશાહેરીમેં તો આલે પડ ગએ.
હય દુન્દેવાલે જીતને જહામે, અપસમેં ઉનકે હીમાલે પડ ગએ
અબદુલહુસેનકી સુનકે શાહેરી, કદમપર સબ તુરરેવાલે પડ ગએ
ઓ અનધરવાલે નીગા છુપાએ, તુમારે મુંહ તો કાલે પડ ગએ
ખબરભી લેતા નહી હમારી, ભલા ઓ દુશમનકે પાલે પડ ગએ.

ખયાલ બનસી.

કીશન કહાને શું કીધું–મારૂં તન મન લુંટી લીધું.

ચોક—૧

આ દુઃખની વાત કોને કહીએ–ગોકુલમાં કેમ કરી જઇએ
દહી વેચવા વના રહીએ–હવે કાનને સાથે લઇ જઇએ.
ઝુલ—તમો આવો સહેલી મારી
પેલે કહાને બનસી વગાડી
કરે જુલમ મારાપર ભારી
મટકી ફોડી દહી પીધું, મારૂં તન મન લુંટી લીધું.

ચોક—૨

પેલો કીશન કહાન મોરારે– –મારી સાડી ચોલી સહુ ફાડે
જમનાપર બનસી વગાડે––સઉ જુએ છે નર ને નારે.
ઝુલ––એવો જુલમી તેને સહુ જાણે
રસ્તામાં કરે તુફાને
ના વાત કોઇની માને
મને એવું ને દુઃખ દીધું મારૂં તન મન લુટી લીધું.

ચોક—૩

કે સખી કીસનના મોરારી––હમે દાસી છઇએ તમારી
જરા સમજો વાત ગીરધારી––બનસી લાગે છે પ્યારી.
ઝુલ––મારા માથાની મટકી ફોડી
પેલો કહાનો કરે બલજોરી
મારા હાથની ચુડી તોડી
મારૂં જોબન મરોડી લીધું, મારૂં તન મન લુટી લીધું.

ચોક—૪

મારો અમરદાસ સેલાની––છે મન્તુલાલ બહુ ગીયાની
કહી કીશન કહાનની કહાની––તમો એવી કહેજો કોઇ બાની.
ઝુલ—મારો બમનજી રંગલાલે
બનસીના ગાય છે ખીયાલે
જુઠાની યહાં નહી ચાલે
પીયાલું અબદુલહુસેનનું પીધું, મારૂં તન મન લુટી લીધું.

--⁂--

રંગત દોડ કડી.

રજાપર રાજી તેરે દીલજાન—રખું મેં તેરા ધીઆન.

ચોક—૧

રાજક વો રઝ્ઝાક રહીમ હએ ઓર હએ વો કુલકા સુબહાન
રેહાહી તું કરદે અબ મેરી તાએ હએ તેરે ઇનસાન
રોજ હમ તેરા કરતે હએં બયાન
રજાપર રાજી તેરે દીલજાન—રખું મેં તેરા ધીઆન

ચોક—૨

રોજ તેરે કુચેમેં ભટકતે છોડકે અપના દીનો ઇમાન
રંજો અલમ સબ ઉઠાએ સરપે જરા તો રખ પેછાન
રાત દીન દીલકો યે હએ અરમાન
રજાપર રાજી તેરે દીલજાન—રખું મેં તેરા ધીઆન

ચોક—૩

રમલ ઓર જોતીશ કીતાબ થકે સભી પડપડકે કુરઆન
રબ લેકીન નહીં મીલા હય કીસકો કહું મેં તુજકો નીદાન
રોજ ગુન ગાવે તેરે કુચે આન
રજાપર રાજી તેરે દીલજાન—રખું મેં તેરા ધીઆન

ચોક—૪

રીસાલગીર તેરા ભુલા શાહેરી અમરદાસકા સુનકે ગીઆન
રે ઓર તુનકા ખીઆલ હુસેની કહે યે મીઠી તાન
રોજ છંદ ગાવે આશક નસરવાન
રજાપર રાજી તેરે દીલજાન—રખું મેં તેરા ધીઆન.

ખયાલ રંગત ધુન.

જહાં ખુદા હય વહાંપર કીસકા નહીં ગુજર હએ
મેરી જાન—કીસકા વહાંપર કામ નહી
કુફર નહીં કુફાર નહી વહાં દીન ઇસલામ નહીં.

ચોક—૧

ના હુરો મલાએક જીન્નોપરી પેકાર હએ
મેરી જાન—કીસીકા વહાંપર નામ નહીં
ગદા નહી સુલતાન નહી વહાં આબો તઆમ નહી
ના ઘર હએ કીસીકા ના કોઇ વહાં બશર હએ
[illegible]ર અએશો આરામ નહીં
[illegible] નહી

વહાં દેખો તો યે શમશો કમર નહી
મેરી જાન–વહાં સુબહો શામ નહી
કુફર નહી કુફાર નહી વહાં દીન ઇસલામ નહીં.

ચોક––૨

ના સેશ ગનેશ મહેશ નહી વહાં કોઇ
મેરી જાન––વહાંપર રાધે શામ નહીં
મસજીદ મંદીર નહી વહાંપર યારો ધામ નહીં
નહીં બાળ ગોપાલ ઓર નહી કૃષ્ણ મોરારી
મેરી જાન––કીસીકા વહાં પયામ નહી
ગનપત ગવરી નહીં વહાંપર સીતા રામ નહી
નહીં કાજી મુલ્લા નહી વહાંપર પંડીત જોશી
મેરી જાન–કીસીકા વહાં પેગામ નહીં
કુફર નહીં કુફાર નહીં વહાં દીન ઇસલામ નહી.

ચોક––૩

નહીં બાગ બોરતાં નહી બહારો બીઝાં હએ
મેરી જાન–વહાપર કોઇ હંગામ નહી
બારીશ ગરમી ઠંડી નહી વહાં કોઇ અઇયાર નહી
વહાં દેખાતો હએ નુંરે મોહમ્મદ રોશન
મેરી જાન–વહાંપર શીન ઓર લામ નહી
શેખ મુશાએક નહી વહાંપર કીસીકા કામ નહી
નહી તાલીમ અખાડા નહી પહેલવાં વહા હએ
મેરી જાન–વહાપે ઇનામ ઇકરામ નહી
કુફર નહી કુફાર નહી વહાં દીન ઇસલામ નહી

ચોક––૪

કહે અમરદાસ મેરા દીલ લગા વહાં હએ
મેરી જાન–દેતા એક ભરકર જામ નહી
મન્નુલાલ કમતર કરીમ ગલત કલામ નહી
નહી અનગર દુનદા નહી વહાં તુરા ઝુંડા
મેરી જાન–કીસીકા વહાંપે ગમ નહી
શાહે સીકંદર નહી વહાંપર કનીજ ગુલામ નહી
અબદુલહુસેનકે સુનલે ખીઆલ જવાબી
મેરી જાન–ગાનેકા તુંજકો કામ નહી
કુફર નહી કુફાર નહી વહાં ...